

[Lysholm Christensen]

hvert fald en mild form for kønskvotering. Når man taler om at oprette et antal stillinger, som kun kan søges af kvinder, godt nok i en midlertidig periode, så mener jeg ikke, at man helt kan afvise, at der er en form for kønskvotering i den pind i dagsordensforslaget. Det er ikke vores politik. Vi kan ikke støtte dagsordensforslaget.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Nu skal det selvfølgelig ikke blive et pindehuggeri om ord, men hvis det var kønskvotering, vi havde snakket om, havde vi jo sagt, at der skulle ansættes kvinder i en bestemt andel af de forskellige stillinger, og det har vi helt afholdt os fra. Det er slet ikke vores bord at gøre det.

Det er helt i overensstemmelse med ligestillingsloven at foretage nogle særlige skridt for at fremme et underprioriteret køns muligheder og for at fjerne barrierer. Når vi har gjort de 200 stillinger tidsbegrænsede, er det jo netop, fordi vi ikke ønsker at låse en situation fast, men har sagt: De får en chance i de 3 år, og når så stillingerne bliver opslået, kan de søges af alle på lige fod. Så går vi ud fra, netop fordi det er dygtige kvinder, der er blevet ansat, at en del af dem vil kunne fortsætte i faste stillinger. Efter vores opfattelse er det noget helt andet end kønskvotering og en meget mere smidig form at prøve at skubbe lidt til udviklingen på.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg er ganske enig med dem, der i dag har sagt, at denne forespørgsel ikke har været for-gæves, efter hvad jeg har lyttet mig frem til det. Det svarer også til, hvad jeg selv sagde i min besvarelse, og det skal forespørggerne selvfølgelig have tak for. Vi har fået en markering af nogle væsentlige synspunkter på ligestillings-spørgsmålet i forhold til det, som vi har på dagsordenen, nemlig ligestillingen inden for forskning og uddannelse.

Jeg mener derimod ikke, og regeringen mener ikke – som det har været tilfældet for en række ordførere – at tiden er til at vedtage et dagsordensforslag, og derfor kan regeringen heller ikke støtte forespørggerens dagsordens-forslag; det skal jeg vende tilbage til.

Det er erkendt af regeringen og af alle ordførere, at vi ikke er nået langt nok, når det gælder

ligestilling inden for dette felt; deri har forespørggerne jo ret. Men – og det mener jeg også vi stort set er enige om – der er en meget positiv udvikling i gang.

Fru Ebba Strange var inde på spørgsmålet om kvindepolitikens betydning. Man kan være enig i, at man skal have kvindepolitik og måske mandspolitik; jeg er ikke en stor beundrer af nogen af delene. Derimod går jeg meget ind for ligestilling, og dér kan man glæde sig over, at kvinderne nu er så stærkt repræsenteret på vej op igennem uddannelsessystemet og endda mange steder sådan, at de udgør mere end 50 pct. af de studerende. Jeg er helt sikker på, at denne positive udvikling i de kommende år vil slå igennem videre op i hierarkiet, både fordi de er der, og fordi kvinderne selvfølgelig repræsenterer den samme kvalitet, som mænd gør. Vi er desuden meget opmærksomme på nu at fremme ligestillingen gennem markeringer f.eks. her i dag og gennem initiativer på uddannelsesinstitutionerne og over for uddannelsesinstitutionerne. Derved bliver også debatten i dag, tror jeg, et godt bidrag til den nødvendige og stadige synliggørelse af den opridsede problemstilling.

Som det også er forstået af de fleste ordførere, har jeg i min henvendelse til uddannelsesinstitutionerne lagt meget vægt på, at man må tage ligestillingsspørgsmålet alvorligt. Og det har jeg også fået en reaktion på. Jeg har i forbindelse med Ligestillingsrådets brev til mig om at fremme denne ligestilling bedt Rektorkollegiet, altså lederne på vore institutioner, om en udtalelse, og de har svaret mig, at de er enige i vigtigheden af at fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder. De fremhæver, som det vist er gjort af stort set alle ordførere i dag, at kvalitetshensynet selvfølgelig ikke må til-sidesættes. Det har forespørggerne også tydeligt tilkendegivet i dag, så derom er der ingen uenighed.

Rektorkollegiet henviser til, at den seneste ansættelsesbekendtgørelse netop nøje fastlægger de rammer og kriterier, hvorunder videnskabelige ansættelser på universiteter og højere uddannelsesinstitutioner skal finde sted. Og her er åbne opslag jo netop understreget – som det også er ønsket i dag af mange ordførere.

Når det gælder straksopslag, må man vel sige, at det med institutionernes selvstyre først og fremmest er deres ansvar at sørge for det;